1876. III. évfolyam. 219. szám. Debreczen, Csütörtök november

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban a debreczeni *reszvenynyomdában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.
A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmü s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetmények a szerkesztőségben és kiadói irodában. *Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szelleni részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába a városháza épülete alatt (Rózsatér) czimezendők.

A helyzetről.

(—) A keleti ügyeken ujabban alig történt valami változás, s a török fővárosból most érkezett hirek a helyzetet egészen megnyugtatónak mondják. Nagyon természetes. A kudarcz, melyet kétszeresen szenvedett a csürés-csavarási politika nagy mestere az orosz kormány, sokkal nagyobb hatást gyakorolt reá, semhogy elég merész volna tovább is folytatni önző terveinek valósitgatását. Gorcsakoff is elhallgatott a tulcsigázott követelésekkel, s a „status quo ante bellum“ létrehozására irányzott törekvésekkel is egészen felhagyni látszanak, a török kormány azon erélyes nyilatkozata folytán, miszerint az „uti possidetis“ elvétől semmi szin alatt sem fogja magát eltántorithatni!

Nagyon igaz s megczáfolhatatlan tény az, hogy a ki mindenkép háborut óhajt kezdeményezni, hogy ezáltal egy nemzet, az európai nagy családéletből kirekesztessék, sőt a megsemmisülés helyzetébe taszittassék le, az nem fogja soha sem tekintni azt, hogy mit kell tenni a jog, az igazság követelései szerint, hanem vakon ragad meg minden botor és kárhozatos tényezőt, a mely által viszályt, ellenségeskedést tudhat felkölteni hite és véleménye szerint. — Oroszország pedig épen ez utóbbit akarja. Gorcsakoff kanczellár azért követel oly roppant merész és nagy dolgokat, hogy semmi eredményt nem tudván kivivni, előidézze azt a háborut, mely rájok nézve most már, midőn nagy seregök tökéletesen felszerelve van, szemben a kifáradt s megfogyott török csapatokkal — nagyon nagy előnyt fogna biztositani!

A török kormány nagyon jól tudja ezt, — nagyon jól érti azt is, hogy mire törekszenek a pétervári, de mégis ragaszkodik megtántorithatatlanul ahoz, hogy többet engednie semmiképen nem lehet, s reményét helyezi az európai nagyhatalmak jóindulatába, s hiszi, miszerint ezek támogatni fogják az oroszok botor követeléseivel szemközt a porta jogait.

A demarcationális vonal megállapitására vonatkozólag különben, a nagyhatalmak képviselői közt tökéletes megállapodás jött végre létre. A szükséges utasitások a nagy követek által elkészittettek, s a megbizottak már tegnapelőtt a harcztérre mentek, és igy ez a kérdés körül-belől elintézve is van.

A mi pedig a konferenczia ügyeit illeti, mint nagyobb jelentőségü dologban végleges megállapodás a körülmények folytán mindezen ideig nem jöhetett létre. A viszonyok azt látszanak mutatni mostan már, hogy a porta s az orosz kormány egyező nézete az, miszerint Konstantinápoly ne legyen az értekezlet székhelye, — de a többi hatalmak véleménye szerint a konferenczia csak is a török fővárosban lesz megtartható.

Egy ujabb hir szerint azoban, az a nevezetes esemény van világra bocsátva, hogy a porta és az orosz kabinetek között közvetlen alkudozások folytatnak, melyeknek egyenes és legfőbb czélja az, miszerint a konferenczia összehivatása tökéletesen szükségtelen legyen, természetesen ez csak azon esetben fog megtörténhetni, ha ez alkudozásoknál sikeres eredmény lesz létrehozható.

Megvalljuk, nagyon különösnek tünik fel előttünk az orosz politika ez ujabb ármánya, midőn a török kormánynyal Európa báta mögött óhajt kibékülni; de ha nem tudnók azt, hogy az orosz kormány nem először próbál ily uton szerencsét, s hogy még minden alkalommal eredménynélküli volt az ily titkos alkudozás, megvagyunk győződve, hogy az európai nagyhatalmasságok befognak ez ügybe szólani, mert rólok is lesz ott szó nagyon bizonyosan, s nélkülök a keleti ügyek most már nem intézhetők el.

De hogy Oroszországnak némi békés törekvés mellett is egyáltalában nincs mostan szándékában a hadi készülődésekről letenni, bizton mutatja az a körülmény is, hogy az orosz-török határ közelében lévő nönevelő intézetekkel tudatta, hogy mint a krimi háboru idején, ugy most is igyekezzenek mielőbb az ország belsejébe vonulni!

A szerb kormány pedig Oroszországból négy millio rubelt vett kölcsönül, — s az első milliót már kézhez is vette, a mely körülmények, bizony nem nyujtanak valami nagy reményt arra, hogy ha a végzet csudája képen zavartalan leend is a fegyverszünet, de végeztével aligha lesz a béke létre hozható!

— **A szabadelvü párt** a jövő vasárnap értekezletet tart, melyben a jövő ülésszak munka-programmja állapittatik meg. Első sorban valószinüleg az uzsora elleni rendszabályokról szóló törvényjavaslat kerül tárgyalás alá. A pénzügyi bizottság jelentése a jövő évi költségvetésről szombaton fog a ház elé terjesztetni, a budget vita f. hó 16-án veendi kezdetét. Szombaton fog bejelentetni ugyancsak a békebirásságokról szóló jelentés is.

— **A földadó kataszteri munkálatok** kevés községek kivételével csaknem egészen elvannak készülve, valamint a járásleirások is a bizottságok által igen kevés nehézségekkel megléttek állapitva, a becslőjárási bizottságok elé terjesztett felszólalások is levannak tárgyalva, melyekből igen kevés megy föllebbezésképen a kerületi bizottság elé, mi azt mutatja, hogy a kiigazitási munkálatok igazságosan hajtattak végre, minél fogva biztosan lehet arra számitani, miként a majdani becslési munkálatok is hasonló alapossággal fognak végrehajtatni.

— **A bankkérdés. Széll Kálmán** pénzügyminiszternek Bécsben leendő időzése alkalmából ujolag tárgyaltatni fog. A bank alapszabályainak tervezete, melyet mindkét kormány kidolgozott, nyomatásban közöltetett a bankigazgatóság és bankválasztmány tagjaival, kik azonban azokat nagy titokban tartják, s a nyilvánosságra csak annyi szivároghat, hogy ez alapszabályok, — kinyomatai a két kormány között május hóban történt megállapodásoknak dós, a belga term. tud. társ. kiadványaiban fővárosi muzeumunkról nagy elismeréssel ir, s azt a müncheni, stuttgarti gyüjtemények fölé helyezi. — **Dániában** egy serfőző egy millió tallért adományozott egy vegytani intézet felállitására. — **Bristolban** világhirü tanerőkkel uj egyetem nyittatott meg, melynél a nők akadálytalanul vétetnek föl minden tanfolyamra az orvosi-szak kivételével.

— **Kinevezések** Ráth György semmitőszéki biró s a képz. müvészeti tanács alelnöke a budapesti itélőtábla tanács elnökévé, Barti Béla budapesti itélőtáblai biró pedig a Curia semmitő osztályához rendes biróvá neveztetett ki.

— ***Rövid hirek.*** — **Meglia** párisi nuntius Antonelli bibornok utódául emlegettetik. — **A görög király és neje** Kommodorus miniszterelnökkel Athenbe megérkeztek, hol nagy szivélyességgel fogadtattak. — **A berlini** magyar egyesület megalakulásának 30-ik évfordulóját e hó 12-én fogja megünnepelni. — **Selys de Longcham** hires svájczi természettudós, a belga term. tud. társ. kiadványaiban fővárosi muzeumunkról nagy elismeréssel ir, s azt a müncheni, stuttgarti gyüjtemények fölé helyezi. — **Dániában** egy serfőző egy millió tallért adományozott egy vegytani intézet felállitására. — **Bristolban** világhirü tanerőkkel uj egyetem nyittatott meg, melynél a nők akadálytalanul vétetnek föl minden tanfolyamra az orvosi-szak kivételével.

Kossuth Lajos levele a természettudományi társulathoz.

A természettudományi Közlöny novemberi füzete közli Kossuth ama levelét, melynek folytán hazánk nagy fia a társulat örökitő tagul megválasztatott. E levélben a nagy hazafi köszönetét fejezi ki a társulatnak ujabban megküldött kiadványaiért s egyszersmind kiváló előszeretetét tolmácsolja a természettudományok iránt, „magamat azok közzé számithatom, — ugymond, — kik . . . . bele pillantva a természet Szent Irásába és számot adva maguknak ama viszony megtörhetlen törvényei felől, mely a nemzetek sorsa s természet erőinek felismerése s felhasználása közt fennáll, meg vannak győződve: hogy minden mozzanatok közt, melyek egy nemzet szellemi felemelkedésére s közmüvelődésére közrehatnak, a természettudományok müvelése az, a mely korunkban, a mint legnélkülözhetlenebb s a létért küzdés nagy versenyterén az önfentartásra leghatályosabb: ugy maradandó következéseiben a társadalomra legáldásosabb is.“

Továbbá gyönyörüen festi, hogy ő személyileg is kiváló szeretettel viseltetik a természettudományok iránt, mert: „viszontagságos életem sok keserves csapásai folytán oly vigasztalás után epedve, mely nem függ az emberek ingadozásaitól eszembe jutottak Chateaubriand eme szavai: „heureux ceux qui aiment la Nature, ils la trouveront, et ne troveront qu'elle, aux jours de l'adversité“ Megkisérlettem, ha van-e igazság e mondatban. És kerestem a természetet csodás nyilatkozványainak tanulmányozásában a végtelenség világaitól a lábomalatti porszemig. Nagyon keveset tudok. De e kevéssel is többet találtam, mint a mennyit kerestem. Csak vigasztalást kerestem, de lelki kincset is találtam, melynek becsével semmi sem mérközhetik. És a mióta ezt fellelém, életemet nem érzem többé oly örömtelen ridegnek, mint a minővé azt emberek tevék.“ stb. Végül a nagyhazafi felajánlja magát a társulat örökitő tagjául 100 frt tagsági dijjal.

A tanügy köréből.

— A római kath. népiskolák ügyében tanácskozás fog tartatni a fővárosban a püspöki kar által, melyen Simor János herczegprimás fog elnökölni. A mint tudjuk a főpapok szeptember hónapban két izben is tartottak tanácskozásokat a felett, hogy miképen idomittassanak át a kath. népiskolák igazgatása és berendezése a népiskolai tanhatóságokról szóló törvény intzkedéseihez képest. Ez ügyben egy bizottság ült össze Esztergomban a püspöki kar megbizása folytán, mely a mult hóban tanácskozott s jelenleg már befejezte működését. — Örömmel üdvözöljük mindenkor a kath. főpapságnak a népnevelés terén kifejtett nemes buzgó igyekezetét, s őszintén óhajtjuk, hogy intézkedéseiknek alaján a hazai általános népoktatási ügy az ő felekezetökben példányszerü lendületet vegyen.

— Dr. Koch Antal a kolozsvári tudomány-egyetemen az ásványtan és földtan ny. r. tanára benyujtotta jelentését azon tapasztalatokról, melyet a miniszteriumtól engedélyezett uti költségen junius és julius hónapokban Németország legtöbb egyetemét meglátogatva szerzett. A derék tanár Drezdában, Lipcsében, Boroszlóban, Freibergben huzamosb ideig tanulmányozta a föld és ásványtani intézeteket, s több igen érdekes tárgyakat hozott magával muzeumaink részére. A tanár jelentése a Budapesti Közlöny közelebb számaiban jelent meg, s mondhatjuk, hogy az igen érdekes és tanulságos. Valóban nagyon óhajtandó volna, ha a külföldi tanintézeteket látogató tanárok, s tanárjelöltek, különösen azok, kik közköltségen utaznak tapasztalatok szerzése végett, ilyenformán adnának számot szerzett ismereteikről.

— Az iskolai takarékpénztárak eszméje hódit. A kassai állami főreáliskolában okt. 16-án léptetett életbe, az összes betételek tesznek nov. 5-ig 150 frtot és 30 krt, a betevők száma 100. Kevés bizalommal fogtak hozzá — mert a mióta a reáliskolák ujból szerveztettek, vagyis 8 osztályuakká alakittattak át, a jobb módu gyermekek mind eltüntek, azonkivül a Mózes vallásuak majdnem egészen elhagyták; mig ugyanis a mult évben az I. osztályban 20 és azelőtt még több izraelita volt, eddig az idén van 6. Mindamellett az eredmény kielégitő; a betevők közt igen sok oly tanuló van, ki betétét maga szerezte magánleczkék adásával. Eddig dr. Lucz Ignácz tanár maga kezeli, de a munka annyi, hogy nemsokára segitségre lesz szüksége. Itt a gyüjtés hetenkint egyszer történik, ugy hogy eddig 4 gyüjtés volt már.

— Henszlmann Imre dr. a budapesti tud. egyetem ny. rk. tanára, Dürer Albert iskolájáról kezdett előadásokat tartani, s most ujra kezdendi azokat, mivel a mintarajztanoda növendékei eddig nem játogathatták még a rájok nézve nagyfontosságu előadásokat. — Joghallgatók statistikája. A pozsonyi jogakadémiában 194, a kassainál 107, a nagyváradinál 150, a n.-szebeninél 53, a györinél 86, az egrinél 75, a pécsinél 77 a joghallgatók száma. — A jogászok létszáma a közoktatásügyi miniszterhez beérkezett adatok szerint, csaknem minden intézetnél meghaladja a tavalyi számot. Csak prókátor nép vagyunk mi hiába.

Vidéki hirek.

— **A nagy-rőczei petroleum-forrás** szakértők által legelső rangunak találtatott. — **Kubinban** orosz kém gyanánt fogták el „Daily News“ egyik tudósitóját. — **Konkoly Miklóst** az ó-gyallai csillagda tulajdonosát közelébb Evet Sándor orosz földbirtokos felkérte, hogy küldje meg neki csillagdája méreteit, tervrajzát s müszereit, miután ezek szerint akar ő is magán-csillagdát felállitani. — **Szendrőn** a napokban szentelték fel a kath. népiskolát. — **Aradon** kézrekerültek Tóth Perszida gyümölcsárusnő gyilkosai. — **A dunagőzhajótársulat** „Dráva“ gőzöse Szekcső és Mohács közt egy bort szállitó ladikot feldöntött s egy a ladikon levők közzül vizbefult, kettő sulyosan megsérült. — **Hatszáz csempészett** szivart fedeztek fel a révkomáromi postán. — **Vasuti szerencsétlenség.** A tótmegyeri állomáson két tehervonat összeütközött, több wagon zuzatott össze a benne levő állatokkal.

Országos közintézetek és egyletek.

— A philologiai társaság nov. hó 8-án, (szerdán) d. u. 5 órakor, a magy. tud. akadémia Kisfaludy termében ülést tartott. Tárgyai voltak: 1. Aulus Persius Flaccus V. satirája, az erkölcsi szabadságról: bevezetésül a stoicismusról, Barna Ignácztól. 2. Phidiasz műhelye, Pasteiner Gyulától. 3. Egyleti folyó ügyek.

— A budapesti kir. zálogházban október havában 37,531 darab tárgyat tettek zálogba 296,243 frt értékben, s kiváltottak 38,742 darabot 289,661 frt értékben.

— A terézvárosi klub helyiségében (sugárut 35) minden szombaton este közös vacsorával összekötött találkozási estélyeket fognak tartani.

— A fővárosi szepesi egyesület szombaton este 7 órakor tartá a „Hungária“ egyik kis termében alakuló közgyülését. Az egyesület élethossziglani pártfogójául Zsedényi Ede lőn megválasztva és e czélból egy küldöttség bizatott meg a diszlevél átnyujtásával.

— A központi Fröbel nőegylet deczemberben tánczvigalmat rendez a Hungária disztermében.

— A magyarországi Kárpat egylet nov. 1-jén ülést tartott Kézmárkon.

Fővárosi hirek.

— **A földadó** kataszteri munkálatok a telekkönyvi kijavitáson igen kevés község kivételével elkészültek. — **Jégtelep.** A Strausz testvérek folyamodtak a tanácshoz, hogy a Duna közelében egy jégtelepet állithassanak fel 20 évi szabadalommal látva el. Az engedély megadásáért 1000 vám mázsa jeget tartoznának a városnak ingyen adni évenként. — **Szerencsétlen házasság** miatt a rudas-fürdőnél véget akart vetni életének egy fiatal nő, de egy rendőr által észrevétetvén, a rendőrséghez kisértetett. — **Szörnyet halt** Gaskó János nevü családos napszámos, ki egy uri-utczai ház épitésnél az álványról lezuhant s össze törte magát. — **A farsang** első tánczvigalmát az „Irók és müvészek társasága fogja megtartani. — **A kir. zálogházban** a mult hóban 37,531 darab tárgyat tettek zálogba. **A József-városi** szabadelvü-kör szombaton banquettet rendez költségeinek fedezésére. — **Az orsz.** honvédsegélyző egylet 17,000 frt 21½ kr. tett folyóvá a segélyzésre a m. kir. központi állampénztárnál. — **A mult éjjel** tüz volt a tömő-utczában, két földszinti ház teteje hamvadt el. — **A lapok** utján Pulszky és Römer ama „N. P. J.“ által irt hirrel szemben, hogy a fiatalság a Baldácsy báró által ajándékozott kard mütészi megbirálására felhivta volna őket, kinyilatkoztatják, hogy ők e kardot nem látták s róla nem is mondhattak véleményt.

Szinházi szemle.

(Sz. J.) Szerdán nov. 8-án adatott Iskarióth trag. 5 felv.-ban irta Váradi Antal.

E gyönyörü tragediát volt alkalmunk két előbbi előadásakor érdeméhez illően méltatni, s most anélkül hogy bőven terjeszkednénk ki rá, ujolag kimondjuk, ez esti előadás által méginkább erősbödést nyert azon határozott s szilárd véleményünket, hogy ily költői, s ritka szépségü s fenséges eszmektől csillogó müben régen, nagyon régen nem gyönyörködtünk! — Az előadásról is csak jót mondhatunk. Egressy mint Iskarióth ujolag remekelt: különösen a 4-ik és 5-ik felvonásban meghatón, gyönyörüen szavalt. Lénárdné ma is ép oly kitünő volt Magdolna szerepében mint a mult alkalmakkor. Ferenczi sok melegséggel szavalt, — de nagyon kurtán bánt azokkal a gyönyörü monologokkal, s figyelmeztetjük hogy a 4-ik felvonás elején az imát nem csak hangsulyozva kell elmondani de a vallásos áhitatot is kellene abba önteni! — A többi szereplők közzül Demidor, Szathmári Á. Foltényi Egri igen szépen alakitottak.

Közönség a szánalomig kevés! — Nem tudjuk, nem is akarjuk fürkészni az okot hogy e nagyszerü darabtól miért idegenkedik ugy közönségünk, mig egy valódi mübecscsel távolról sem biró látványos darabot, egymásután háromszor is megnéz?! Iskarióth oly mü, melyet mindenkor élvezettel nézhet végig bárki, nincs abban sehol egyetlen egy mondat, egyetlen egy szó, melyben megbotránkozni tudhatna valaki, — egy minden tekintetben fenséges költői mü az, mely telve szépséggel, bájjal, a nézőt elbüvölni elragadni képes, ha van érzéke a szép, az igazi szép iránt! — De hát mit is mond csak e tragediában s nagy apostol János?.... „Halleluja! az eszme sorsa ez!“

Irodalom, müvészet.

— „Az irók és müvészek társasága“ első estélyét hétfőn tartotta meg. Diszes közönség gyült össze. Kevéssel 8 óra után Liszt is megjelent. A hangverseny müsorozata egészen keleties szinezetü volt; Rubinstein török indulója ép ugy magán viselte e jelleget, mint Erődi Bélának nagy tetszéssel fogadott felolvasása a törökökről s menekültjeinkről; ép ugy beillettek e keretbe Nádayné asszony mély érzéssel előadott persa dalai, mint az Odry Lehel által, szép hangjának egész kellemével törökül énekelt török népdalok. A hangverseny igen érdekes száma volt: Bertha Sándor A. moll sonatája. A feladat, melyet a fiatal szerző e mü megirásában maga elé tüzött: a magyar zenének klassikai alakba öntése, teljesen sikerült. A hangversenyt Vizvári „Börzianer“ czimü magán jelenete zárta be Csieseri Borstól. Za-

---

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

VAD TONCSI.

Irta: **S. A.**

MÁSODIK KÖTET.

X.

(60-ik folyt.)

Romenau figyelmes elégedetlen arczczal hallgatta végig Henrik beszédjét. „A fejedet nem veszted el a sziveddel együtt? kérdé komolyan. — Te szereted Freienberg Antóniát és megakarod kérni. Hát egészen elfeledted miért utasitád vissza még igen rövid idő előtt a neked ajánlott kezet?

„A gyanusitás egy szavával se érintsd az égnek ezen angyalát, ha barátom vagy Romenau! — kiáltá Henrik izgatottan. Még téged is tudnálak gyülölni, ha ismételni mernéd azon aláváló gyanusitásokat, melyeknek Antonia áldozata lett! Ő képtelen egy nemtelen gondolatra! Ha nem akarod, hogy rögtön itt hagyjalak és egyedül menjek a kastélyba, kitéve magam az elfogatás veszélyének, akkor ne beszélj tovább.

Romenau elhallgatott, — ösmerte barátját s tudta, hogy ez megtartja a szavát, tehát nem tett több ellenvetést. Rövid szavakkal elmondta Henriknek, hogy Agathának levélben vallotta meg szerelmét és tőle viszont szerelem édes válaszát vette; s szerencsés őt a fejedelemné oltalmában tudni, — minden előkészületeket megtett elbocsáttatása megnyerése végett, visszavonul jószágaira s onnan lép fel mint Agatha kérője; elfogadá barátjának szivből jövő szerencse kivánatát, de látta annak türelmetlenségét, és sietett elmenni és Henrik megbizását teljesiteni.

Két óráig maradt oda, hosszu idő Henrik türelmének, midőn visszatért, komoly zavart arcza mutatta, hogy rosz hireket hoz.

A kastélyba menetkor találkozott Meinheim tanácsossal, kivel ösmeretségben volt, s kérelmét a fogoly Vienburg grófot meglátogathatni — előadva, de durván visszautasító feleletet nyert, a grófnak a vizsgálat érdekében semmi látogatást sem szabad elfogadni. Azon tény, hogy csakugyan mást tartanak Henrik helyett fogva, meg lett állapitva, és hogy ezen valaki Müller Henrik lesz, azt Romenau meglátogatva a veres oroszlán vendéglőt, a hol Müller Minkával beszél — tudta meg. Az igen szép leány nagyon bosszus volt rokonára, a ki mióta 14 nappal ezelőtt S . . . t elhagyá, egy szót sem hallatott magáról, a ki pedig azt sem kivánhatja, hogy Minka irjon előbb neki.

Nagyon komoly hireket hozott Romenau a palotából is, megtudta az udvari marsal és Agatha elutazását Vienburgba, a fejedelem sétakocsizását, valamint a fejedelemné elmenetelét Antoniával; egy lovász alattomos mosolylyal mondá, ő fensége látogatást tett, a Vienburgi kastélyban Seidel komornik ur oda ment egy uti táskával ezt Schiemencz bérkocsistól tudja, a kinek kocsiján a komornik el ment.

A fejedelem Vienburg kastélyban látogatásra! Romenau e gondolatra kétségbe esett, s Henrik osztotta aggodalmát. — Agathának más segély is kellett nem csak atyja csalfa oltalma. — Henrik hirtelen elhatározta magát.

„Vienburgba lovagolunk mondá, ott lépek a fejedelem szeme elé, lássuk meg, lesz e merészsége atyám kastélyában elfogatni. — Hiszen tegye meg, ugy is önként jelentkeztem volna a fogháznál, hogy a derék Müllert megszabaditsam. Te elkisérsz engem oda vezetlek atyámhoz, és megkérem számodra Agatha kezét. — Oda kell azt adni, s akkor mint Agatha jegyese annak természetes oltalmazója is vagy.

Romenaunak voltak ugyan még aggodalmai, de Henrik legyőzte azokat, hiszen Agatha szerelme az előrelátó barátot is gyors erélyes tevékenységre ösztönözte.

Henrik nem akart a szürke régi ruhába, hanem csinosan lépni a fejedelem elé. — Romenau tehát Frigyessel a Henrik lakásába ment, melyre gyanitott fogsága alatt egy szolga ügyelt fel, — s egy kifogástalan ruházatot választott ki.

Félóra mulva a két barát az óvári kapun Vienburg felé lovagolt. Miután Alestetten előtt a fejedelemnét üdvözölték, s általa kegyesen elbocsáttattak, tovább vágtattak! Közel voltak a kastélyhoz, midőn Henrik a széles ország utról egy mellék ösvényre tért le. Lepjük meg atyámat mondá. „A régi kastély felügyelőnél, lovagolunk el, át adjuk neki lovainkat, s ott bevárjuk mig a fejedelemnő megérkezik. — Bizonyosan ő is tudja a fejedelem látogatását, s Agatha oltalmára sietett ide. Vakmerő tervet készitettem, hogy az én és te boldogságodat megállapitsam. Csak kedvezne a sors.

„Mit akarsz!

„Nem fogsz egy szót is megtudni. Józan okos ellenvetéseiddel mindent elrontanál! A szerencse a vakmerőké, ezeké a világ. Előre bocsátom egy óra mulva eldöl sorsunk.

XIII.

Vienburg gróf udvari marsal csodálatos izgatott állapotban volt. Mindjárt az ebéd végével, mely rendesen 5 órakor, — de ma egy órával előbb tálaltatott fel, nyugtalanul járt egyik szobából a másikba.

(Folyt. köv.)

jos tetszésben részesült. **A hangversenyt** lakoma, majd éjfélután 3 óráig tartó táncz követte, melyen — az „É—k.“ szerint — Balázs Kálmán debreczeni bandája huzta a talpalávalót.

— **György Endre** szép készültségü fiatal nemzetgazdászunk az angol vasuti törvényhozás történetéről irt s a közl. miniszterium által kiadott hat kötetes munkáját a londoni forgalmi tanácsnak is bemutatta s erre Mr. Fawer államtitkár hizelgő levélben fejezte ki őszinte elismerését fiatal tudósunk iránt. — **Az első philhármoniai hangverseny** tegnap tartatott meg a vigadó nagy termében, melyen Wilt Maria bécsi cs. kir. udvari énekesnő is részt vett. — **Ellinger** a temesvári német szinpadon fog vendégszerepelni és pedig magyarul fogja énekelni a szöveget a mi ép oly ritkaság, mint az ő elpusztithatlan hangja. — **A bécsi irók** az irói tulajdonjog megvédésére tanácskozmányt tartottak s elhatárzák, hogy e czélból, a magyar irók és müvészek társaságával is érintkezésbe teszik magukat. — **Offenbach** legujabb operetteje: „A tejes köcsög“ (Boit au lait) mely Párisban tegnapelőtt került szinre először. — megbukott.

Napi hirek.

— **Köszönet-nyilvánitás.** A török sebesültek részére Keresztesi Mária k. a. segédtanitónő gyüjtése folytán az ispotályi leány-iskolából következő növendékek készitettek s küldtekbe 3 kil. tépést: Simon Eszter, Füle Juliánna, Bessenyey Mária, Bod Sára, Horváth Julia, Nagy Julcsa, Soltész Julcsa, Vass Eszti, Olényi Róza, Ujvári Juli, Molnár Sára, Kálmán Juli, Szabó Julcsa, Boda Kati, Tóth Zsuzsi, Egeresi Etelka, Sipos Juli, Sipos Zsuzsi, Szutor Juli, Páll Róza, Marjalaki Vilma és Gizella, Jobbágy Erzsi, Bodnár Juli, Bihari Juli, Wanyek Juli, Simon Mari, Barcza Jolán, Vég Mari. Fogadja a tisztelt tanitónő ama nemes buzgalmáért, hogy növendékei szivébe már korán beoltja a részvét nemes hajlamát, őszinte köszönetemet, fogadják hálámat a növendékek, ugy a nemes czél előmozditására közrehatott szülék is a sebesült harczosok nevében. Debreczen, 1876. november hó 9-dikén, Kacskovics Iván alezredes honv. egyleti elnök.

— **A dandárnokká** kinevezett báró Léderer Károly, volt 16-ik huszárezredbeli ezredes — tegnap délután távozott el körünkből Gácsországba, két uj dzsidás ezrede átvételére. Érzékeny és magasztosan megható volt a bucsuzás, — a mely ez alkalomból a vasuti indóházban lefolyt, hol a 16-dik huszárezredbeli főtisztek, nagyszámu altisztek és közemberek, a tiszti iskola, más ezredbeli tisztek megjelentek, kikhez csatlakoztak még több városi tisztviselők és magánegyének, s mindnyájan fájdalmas lélekkel mondtak „isten hozzádot“ a derék, nemes keblü ezredesnek, ki 2 év alatti itt lakása alatt kitünő tulajdonai által oly sok szivet hóditott meg magának. Sok ily derék törzstisztet kivánunk a hadsereg élére, mert az ilyenek békében ugy mint harcz ban csak dicsőséget vivhatnak ki mind a sereg, mind pedig a haza javára! . . . .

— **A bellegelői illetőségnek** a hatvan utczai 1, 2 és 3-dik tizedekben lakó háztulajdonosok közti kiosztása a helyszinén mai nap reggeli 8 órakor kezdetét vette, s folytattatni fog holnap is, a mikor az emlitett utcza 4 és 5-ik tizedbeli és a külvárosi háztulajdonosok lesznek sorban.

— **A szinház köréből.** Holnapután szinpadunkon Hallevy „Zsidónő“ czimü gyönyörü zenéjü operája fog szinre kerülni, a czimszerepet Bély Róza, Eleasert Scholaszter, a herczegnőt Enyvári Sarolta, Arnoldot Németh, a főpapot Filipovics fogja énekelni. E nagyszépségü opera előadására felhivjuk a t. közönség figyelmét. Kapcsolatban ezzel megemlitjük, hogy „Fatinicza“ czimü nagy látványos operettére nagyban folynak a próbák, s hihetőleg már a jövő két végén alkalmunk leend e magyar szinpadon még nem adott müben gyönyörködni. — A mint értesültünk Afokról fokra czimü életkép előadására is megtétettek az intézkedések.

— **Több oldalról** felkérettünk, hogy derék szinigazgatónknak ajánljuk figyelmébe, miszerint a müsorba Shakespeari darabokat is vegyen fel, annyival is inkább, mert jelenleg e szerepkörnek társulatunknál oly jeles exequálója van, mint Egressy, kinek helyes alakitása „Hamlet“ czim, — és a „Makranczos hölgy“ Petruccio szerepében közönségünknél jó emlékben van.

— **Erősen haladunk** — befelé a télbe, mert a mult hét utólsó napján leesett hó el sem birt még olvadni, sem a beállott fagy felengedni — midőn ma ismét hullani kezdtek a hópelyhek, melyek aztán tökéletes téli szinezetet adtak a természetnek.

— **Orgyilkossági kisérlet.** Kisszappanos-utczán 565. számu háznál lakó Reszegi Sándor csizmadia mester tegnap a rendőrség előtt vérrel elboritva megjelenvén előadta, hogy neje, szül. Gulácsi Erzsébet őt hátulról egy dikicscsel megtámadta, s lapoczkájába szurt; a tettes elfogatván, a sérelem okozását beismerte, s mentségül férje hütlensége folytán keletkezett elkeseredését hozta fel. A nő megmotóztatása alkalmával annál még egy nagy éles kés is találtatott; mely a nővel és az emlitett dikicscsel együtt a kir. ügyészségnek adatott át.

— **Dobos Gábor és társai** bünügyében a legfőbb törvényszék tegnapelőtt mondotta ki az itéletet. Az ülésben Bónis S. elnökölt, s az ügy referálója Zubics volt. Hosszas tanácskozás után a következő itélet hozatott: Dobos Gábor, kit az első biróság halálra itélt, a második pedig 20 évi börtönre, — 18 évi fogságra; Blaga Joun, kit mind a két biróság halálra itélt 20 évi börtönre, Katona Gábor pedig 12 évi fogságra itéltettek el. A többi bünrészesek itélete, mint azt a másodfoku biróság megállapitotta, változatlanul hagyatott meg.

— **Magyarország mezőgazdáinak** sok és kiváló mező- és erdőgazdasági, gyümölcsészeti, kertészeti, szőlőszeti stb. szaklap áll rendelkezésére. Ha ma figyelmöket német nyelvü szaklapra hivjuk fel, annyiban hiszünk azoknak szolgálni, mennyiben érdekökben fekszik arról tudomást szerezni, mit cselekszenek lajtántuli szomszédjaink és hogyan itélnek viszonyainkról. Azt hisszük, annyival inkább ajánlhatjuk az illető gazdasági szaklapot: „Wiener Landwirthschaftliche Zeitung“-ot, a menyiben ezen lap, melynek kiadója Hitschmann H. Hugó, s mely a nevezett kiadó, valamint földink, dr. Ekkert József, a debreczeni m. kir. gazdasági tanintézet volt tanára és Lill Adolf szerkesztése alatt áll, a magyar viszonyokról kiváló rokonszenvvel és részrehajlatlansággal ir, a mihez — sajnos — külföldi lapnál nem vagyunk mindig szokva. Nevezett szaklap, mely gazdag tartalmánál, számos sikerült illustrátiójánál és igen csinos kiállításánál fogva kitünő lapnak nevezhető, melyre Bécsben a kiadóhivatalnál (I., Dominikanerbastei 5) negyedévenként 2 forinttal előfizethetni, oly olcsó, hogy azt minden gazda könnyen tarthatja. Mindenki, a ki e lapot olvassa, abból sok hasznos ismeretet merithet.

— **Panaszt vettünk** a czegléd-utczai uj kut ellenébe, az ottan körül lakó polgároktól, miszerint annak vize tökéletesen ihatatlan, és igy nem felel meg feladatának. Nem tudjuk, hogy mennyi lehet ebben a dologban való, mert egyik jeles vegyészünk a vegyelemzés után kitünő ivó viznek állitotta azt, de azt vettük észre, hogy a kutat senki nem használja. Az ott lakó polgárok érdekében jó lenne ez ügyre vonatkozólag valamit tenni.

— **A Vilmos-féle sörház** visszakerült a régi tulajdonos Vilmos Károly kezei közzé, a mennyiben a bérlő Fridl A. felhagyott az üzlet vezetésével, — miután a jövő hó folyamában a piaczon fog uj üzletet nyitni.

— **Lapunk tegnapi** számának tárcza rovatában Dr. Strossbergről kezdtünk egy felette érdekes közleményt hozni, a melynek folytatását most a csarnok rovatba hozza lapunk, hogy rendes tárcza közleményünket is folytathassuk.

CSARNOK.

Egy letünt nagyság.

— Dr. Stroussberg. —

(Két közlemény.)

II. Minő álom! Az ember felteszi magában, hogy egykor majd megnyugszik s csak azért müködik, azért munkálkodik, hogy jobban biztosithassa saját jövőjét; de azért mégis addig megy, addig halad, mig végre beleesik valamely mély szakadásba, honnan többé kivánszorogni nem tud.

A nevelőnők nagy türelemmel szokták a kis gyermekeket arra tanitani, hogy csendesen viseljék magukat; de már ezek is minden pillanatban elfeledik az üdvös tanitásokat s nem tudnak nyugton maradni.

„Mi lesz ennyi munkának és fáradságnak sikere és jutalma?“ kérdezi az ókor költője tanitványát, kinek az a veszedelmes ábrándja volt, hogy meghóditja a világot. „Jutalma? — felelt a tanitvány — Bizonyára az, hogy tetszésünk szerint fogunk egykor megnyugodhatni.“ „Nem-e jobb lenne, mondá erre a költő, ha mindjárt nyugodni próbálnánk, a helyett, hogy előbb annyi veszélynek tegyük ki magunkat?“

De az ember szereti a veszélyeket s nem tud megállni a bizonytalan jövő előtt, és Stroussberg kijelenti, hogy ez azon alapelv, melynek kiadója Hitschmann H. Hugó, s mely a világ valamennyi nagy eseményét létrehozza.

Beismeri mindazonáltal, hogy ő nagyon is követte ezen elvet; hogy merészsége nem igen vette tekintetbe az eseményeket, hogy — sajnos — külföldi lapnál nem vagyunk mindig szokva. Nevezett szaklap, mely gazdag tartalmánál, számos sikerült illustrátiójánál és igen csinos kiállításánál fogva kitünő lapnak nevezhető, melyre Bécsben a kiadóhivatalnál (I., Dominikanerbastei 5) negyedévenként 2 forinttal előfizethetni, oly olcsó, hogy azt minden gazda könnyen tarthatja. Mindenki, a ki e lapot olvassa, abból sok hasznos ismeretet merithet.

Valóságos szerencsétlenség volt Stroussbergre nézve, hogy szelleme oly sokoldalu volt s képzelőtehetsége oly magas légkörben csapongott. Valóságos virtuóz volt, elragadták ábrándjai. Hatalmas szelleme nem volt képes kibonyolitani azon végzetes szövevényt, melyet saját maga készitett. Ügyei majd Londonba, majd Berlinbe, majd Antwerpenbe, majd Bukarestbe szólitották! Leggyakrabban egy időben kellett volna lennie valamennyi helyen. A hol nem lehetett maga, ott egyik helyettesére bizta dolgát, ki azt rendesen elrontotta. Mig Napoleon győzelmet aratot Wagramnál, addig vezéreit megverték Talaveránál. Bármily óriási összegek felett rendelkezett is Strousberg, azokkal még sem fedezheté óriási vállalatainak szükségletét.

— Alig, hogy egy üzletbe félig belefogott, már egy másodikhoz kezdett, azt hivén, hogy az elsőt e másodikkal kifizeti. Sohasem rendelkezett elegendő forgó tőkével; függetlenné tette magát a gyárosoktól, de a pénzüzérek hatalmába került, kik végre tönkre is tették.

Legelőször Romániában kezdett halványulni csillaga s itt kezdődött bukása. A magyar határoktól egész a lemberg-csernoviczi vasut végpontjáig terjedő, összesen 970 kilométer hosszaságu vonal kiépitése 260 milliót igényelt. Ezen összeg a romániai kormány jótállása mellett 7½ %-on vétetett fel. Egyszerre azonban a szerencsétlen vállalkozó nem volt képes fizetni a szelvényeket. Hitele kimerült; hasztalan terhelte meg minden vagyonát. Utólsó órája ütött. Óriási zürzavar támadt üzleteiben. A közmondás azt tartja, hogy a szerencsétlenség mindig csoportosan szokta az embereket meglátogatni.

Stroussberg e vállalatairól valódi bölcsként beszél. Saját magát ugy itéli meg, mintha valamely tőle távol álló idegen személyről volna szó. A lehető legnagyobb lelki nyugalommal beszéli el az eseményeket; meglehet, hogy a részvényesek kevesebb nyugalommal gondolnak e szerencsétlen napokra; de hiszen ha az emberek kevésbbé volnának nyervágyók és hiszékenyek, nem is volna a világon annyi szerencsétlenül járt részvényes.

A vasuti király csak a romániai kormány eljárásáról beszél félre nem ismerhető keserüséggel s azt nyiltan kétszinüséggel vádolja s nem lehet tagadni, hogy az általa elmondott dolgok sok tekintetben igazolják e feltevést. De Magyarországról sem nyilatkozik nagyon kedvezőleg: azt állitja, hogy a magyaroknál azért nem volt szerencséje, mert a magyarok jobban akarták érteni a vasutépitést, mint ő, a vasuti király! Viszont azonban minden keserüség és harag nélkül beszéli el, mint fosztották ki őt legjobb barátai, mint éltek vissza szerencsétlenségével. „Még nélkülözéseimben is, — ugymond — boldogabbnak és nyugodtabbnak fogom érezni magamat, mint ők, kik oly szivtelenül tudtak osztozkodni a prédán.“

(Vége köv.)

Tóth Ede népszinmüve. — Szinpadunkon először.

DEBRECZENI SZINHÁZ.

3. Bérlet. 15. szám.

Pénteken, 1876. nov. 10.

adatik.

Kerekes András és szeretője

Piros Panna.

Eredeti népszinmü dal- és tánczokkal, szines tüzfénynyel megvilágitott némaképlettel, 3 felv. Irta Tóth Ede, zenéjét szerzé Káldy Gy.

1-ső felv. **A koldus vezető.** 2. felv. **A sebzett szív.** 3. felv. **A sláger.**

SZEMÉLYZET:

Piros Mihály	Ferenczi.	1-ső) szabad-	Latabár.
Sára	Deák Kata.	2-ik) ságos	Bácskai.
Panna	Nyilvay Irma.	3-ik) huszár	Makróczi.
Kerekesné	Fölényiné.	1-ső) Pandur	Bereghi.
Kerekes A. fia	Egri K.	2-ik)	Tőszegi.
Kövecsei L.	Németh.	Erzsi	Latabárné.
Békés Ielk.	Daróczi.	Sári	Takács Lina.
Daru Máté	Izsó.	Kati	Derzsi Irma.
Kardos Z.	Némethi.	Panni	Egriné.
Zagyva T.	Szathmári Á.	Zsuzsi	Bereghiné.
Oreg arató	Győri.	Eszti	Modgyesiné.

Aratók, nők, leányok, lakadalmasnép. Történik egy alföldi faluban. Idő: jelenkor.

Második felvonás után: Kerekes András a csatatéren, — nagy látványos képlet szines tüzfénynyel megvilágitva.

Kezdete 7 órakor, vége 9 órakor.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**

Nyilttér.

A saját felügyeletem alatt legtisztábban kezelt

sósborszeszből

a főraktárt Debreczenben Csanak József ur kereskedésébe adtam, hol ismét eladók nagyobb vételnél jelentékeny árkedvezményben részesittetnek.

Bárvárt Károly
szab. sósborszesz gyáros
Budapesten.

HIRDETESEK.

Az áruk jó minőségeért kezesség vállaltatik.

SALZMANN LAJOS

férfi divat-terme

a kistemplom körüli Bazár-épületben.

Ajánlom legujabban berendezett **férfi divat-áruimat** ugy a helybeli, mint a vidéki t. közönségnek.

Miután elvül azt tüztem magam elé, hogy vevőim igényeit a nagy választék, mind pedig az áruk jó minősége által a leggondosabban és pontosan kielégitsem, a legszigorubb **határozott árakat** állapitottam meg, ezáltal reménylvén magamnak a t. közönség bizalmát és megelégedését kiérdemelni.

Ez alkalommal bátorkodom a n. é. közönség becses figyelmét az alább következő **árjegyzékre** felhivni:

I. Kész férfi ruhák:

Téli nadrág és mellények	—	8 és fél frttól	—	12 frtig.
Franczia téli nadrágok	—	9 forint.		
Fekete nadrág és mellény	—	10 és fél forint.		
Téli egész öltönyök	—	16 frttól	—	28 frtig.
Téli kurta kabátok	—	8 „	—	12 „
Téli hosszu kabátok	—	15 „	—	35 „
Téli köpenyegek	—	15 „	—	26 „

II. Férfi ingek és fehérnemüek:

a) Fehér, sima, fodros és himzett elejü schiffon ingek 2 frttól 4 ftig.
b) Szines, creton és oxford ingek 1.60 krtól 3 ftig. Az ingek ugy felálló mint lehajló gallérral kaphatók, továbbá az ingek jó szabása s azoknak jó elkészitéséért kezességet vállalok.
c) Négyszeres galléruk nagy választékban 2.50 krtól 2.85 krig. Négyszeres kézelők 4.55 krtól 5.20 krig.

III. Férfi selyem nemez és posztó kalapok:

Magyar kalapok	—	—	2.50 krtól	4 frtig.
Franczia divatos kalapok			4.50 „	6 „
Franczia cilinderek	—	—	6.50 „	7.50-ig.

Végül:

Harisnyák, esernyők, sétapálczák, utazó készletek, plaidek, szivar- és pénztárczák, kések, illatszerek gazdag választékban.

Ajánlom magamat a t. közönség szives pártfogásába.

(59) Teljes tisztelettel:

Salzmann Lajos.

Vidékről megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

Üzlet helyiség: Bazár-épület.

SALZMANN LAJOS

262. szám.

ÁRJEGYZÉKE

az „ISTVÁN“ gőzmalom

készitményeinek.

Készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értékben
Költségmentesen
Debreczenben, kötelezettség nélkül.
Ingyen zsákkal.

	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemü	26.80
„ szinte 30 kilos zacskóval	27.10
B. szinte apró szemü . .	26.80
„ szinte 30 kilos zacskóval	27.10
C. Dara középszerü . . .	24.80
„ szinte 30 kilos zacskóval	25.10
0. Királyliszt	26.—
1. Lángliszt	25.—
2. Montliszt	24.—
3. Zsemlyeliszt különös . .	23.—
4. „ „ . .	22.—
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendü	20.20
6. szinte 2-od „	19.—
7. Közép kenyérliszt 1-ső „	17.60
8. „ „ 2-od „	14.80
8½. Barna „ 1-ső „	13.—
9. „ „ 2-od „	11.—
10. Lábliszt	8.—
11. Finom korpa zsákkal .	4.—
„ „ „ zsáknélkül.	3.40
12. Durva korpa zsákkal .	3.80
„ „ „ zsáknélkül.	3.20
R. I. Rozsliszt 1-ső rendü. .	—.—
R. II. szinte 2-od „ . .	—.—
R. III. szinte 3-ad „ . .	—.—
R. IV. szinte 4-ed „ . .	—.—
A. K. Árpakása 00	34.—
„ szinte 0	30.—
„ szinte 1	23.—
„ szinte 2	18.—
„ szinte 3	15.—
„ Árpadara 5	—.—
A. Árpa liszt 6	—.—

Debreczen, 1876. okt. 29.

A zsákok sulytartalma, — teljsuly tisztasulynak véve

A. B. C. 0—10 számig	85 kilo.
11. 12.	60 „
R. I. — III. számig .	85 „
R. IV. V.	50 „
A. K. 00—5 számig .	50 „
Árpaliszt	70 „

Bolt változtatás.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesiteni, hogy Budapesten 40 év óta fenálló

Férfi ruha üzletemnek

debreczeni fiók telepét

a főpiaczon Steinfeld Antal-féle házból, ugyancsak a főpiaczra, a **Szikszay** (előbb Dragota-féle) házba tettem át, s azt kész férfi ruhákkal a legszolidabb anyagokból a leggazdagabban felszerelem, s egyszersmind mértékszerinti megrendeléseket is elfogadok — s a legpontosabban teljesitek.

Azon pártolás, melynek üzletem e nemes város és vidéke t. közönsége részéről évek hosszu sora óta örvend, s a melyet az egyesek igényeinek megfelelő kiszolgálás által igyekeztem kiérdemelni, azt engedi reménlenem, hogy uj üzlet-telepemet is minél tömegesebb látogatásban fogja a n. é. közönség részesiteni, melyért a midőn esedezem, vagyok

teljes tisztelettel:

Kramer J.

férfi ruha-telep tulajdonos,
Budapesten s Debreczenben,
Aradon és Temesvárott.

(64) 2—5

Haltenberger testvérek

Kassán.

Selyem- és kelmefestészeti, folttisztitó és vászonfehéritő intézetüket bátorkodunk a t. cz. közönségnek figyelmébe ajánlani.

Képesek vagyunk nemesak nyári időben, hanem a legzordonabb téli idején is minden e szakba vágó megrendelésnek a legpontosabban megfelelni.

A t. cz. közönségnek kényelme szempontjából több városban, egyebek közt

Debreczenben

Holvay Gyula urnál

felvételi ügynökséget állitottunk fel, hol mindenféle kelmék, férfi — és női ruhák, Crepon — és különféle kendők stb. festés, nyomtatás, folttisztitás végett, — továbbá csipke-függönyök és hasonló ezikkek és áruk tisztitás végett elvállaltatnak.

Kiváló tisztelettel

Haltenberger testvérek

KASSÁN,

nyalom-utcza, 3. szám.

(55) 3—3

Laptulajdonos **Molnar György.**

Kiadja és nyomatja **Kutasi I.** Debreczenben. 1876.